

JAK SE VE MNĚŠ PRAL VODĚ K S CYKLISTOU

Ášter 1/2, 04 Áerven 2019

Letos v kvĚtnu se konal u 9. roÁn-k kvĚtnovĚ v 1/2 zvy áež Do prÁice na koleáœ. Zapojilo se tĚmĚ 20 tisÁ-c li mĚst po celĚ ÁER, rok od roku Áast stoupĚ. I podnikĚ, kterĚ se pĚipoujĚ- je vĚ-c a vĚ-c. U nĚs v prÁici, pokud se nemĚlĚ-m, se dalo pĚihlĚsit tento rok podruhĚ. V jednom svĚm povĚ-dĚjnĚ- jsem se zmĚnila, Áe loni se Honza hec zapojil se taky. Letos jsem se hecla i jĚ. NeĚlo mi o kilometry, ale o pravidelnost jĚ-zd, o tu toti 3/4 v tĚto akci jde pĚedevĚ-m. ProstĚ nechat auto doma a dopravit se do prÁice a domĚ bez zbyteÁnĚho vytvĚenĚ- oxidu uhliĚitĚ

SamozĚjmĚ jsem soudnĚ a vĚ-m, Áe kdo do prÁice dojĚ-dĚ- 60 km a pak stojĚ- nĚkde u linky nebo bĚhĚ celĚ 1/2 den po obchodĚ a vybaluje zboĚĚ-, asi nemĚi moc chuti se jeĚtĚ fyzicky vyĚerpĚvat, ale i takovĚ nadĚence najdete. Pro mĚ to nebyl problĚm fyzicky, Ěekla jsem si, Áe sĚ-ly budu ĚjetĚit, budu jezdit opravdu jen prÁice áe“ domĚ, o vĚ-kendech odpoĚĚ-vat a hlavnĚ mĚ-t splnĚno 100% jĚ-zd. Kdy 3/4 jsem si to spoĚĚ-tala, vyĚilo mi to zhruba na 480 km, co 3/4 nenĚ- nic moc a bĚĚnĚ to najezdĚ-me za mĚsĚ-c jen o vĚ-kendech a jeĚtĚ ne o vĚjech. Na papĚ-ru to vypadalo krĚsnĚ, ale...

S ĚĚ-m jsem nepoĚĚ-tala, bylo letoĚnĚ- kvĚtnovĚ poĚĚsĚ-. A taky mi tak trochu nedocvaklo, Áe v tĚmĚ-smĚnnĚm provozu nutnĚ musĚ- pĚijĚ-t tĚ 1/2 den, kdy budu mĚ-t odpolednĚ-. V bĚeznu jsme se tedy s manĚelem a jeho tĚemi kolegy pĚknĚ pĚihlĚsili, utvoĚtĚili tĚ 1/2m, jĚi jsem si dala slib sama sobĚ, Áe jim to nebudu kazit a budu poctivĚ jezdit, zamĚstnavatel za nĚs zaplatil startovnĚ a 3/4 potom jsem se podĚvala do kalendĚĚ a zjistila, Áe ty tĚ dny odpolednĚ-ch smĚn budu mĚ-t dva. Ach jo, desetkrĚit se drncat po kotĚrech, potmĚ, to bude zĚĚitek pro labuĚnĚ-ky.

Honza na to Ějel pragmaticky a koupil mi na kolo lepĚĚ- svĚtlo. OvĚjem pro mĚ, krĚtkozrakou a trpĚcĚ- astigmatismem, to je vcelku jedno. StejnĚ je pro mĚ lepĚĚ- jezdit bez brĚĚĚ-, proto Áe aspoĚ ty nejhorĚĚ- Áseky pĚejedu. Kdybych to vidĚla ostĚme a jasnĚ, tak asi slezu kaĚdou chvĚli z kola a tlaĚĚ-m a obchĚzĚ-m. Takhle mi to jen vĚ-c nebo mĚ-Ě drncĚi pod zadkem. JedinĚ mĚ-sto, kam si brĚĚle v pudu sebezĚichovy beru, jsou silnice, proto Áe bez nich se mi ĚipatnĚ odhaduje vzdĚĚnost aut.

U 3/4ili jsme si krĚsnĚ pĚĚlenĚ- ÁarodĚjnic, prvnĚ-mĚj - lĚsky Áas, volno 3/4 do nedĚle a v pondĚĚ- 6. kvĚtna to pro mĚ zaĚalo. PondĚĚnĚ- jĚ-zda na odpolednĚ- do prÁice byla fajn, bylo hezky, teplo, sucho. Z prÁice to bylo taky fajn, teplo, sucho, sice tma, ale po 100x projetĚ trase jsem se nebĚjla, znĚim tam kaĚdĚ 1/2 kĚmen, kaĚdĚ 1/2 koĚĚen, takhle jsem se hezky utĚĚovala. PrvnĚ- takovĚ jĚ-zda o samotĚ mĚ ovĚjem dostala tou atmosfĚrou.

Vyjedete z fabriky, jedete si hezky po cyklostezce na chodnĚ-ku, lampy vĚim na tu cestu svĚtĚ-, lidĚ- je minimum. PĚejedete kruhĚĚ- na konci mĚsta, kde u 3/4 je po pĚl jedenĚctĚ taky minimĚĚnĚ- provoz a pomalu nebo rychle, jak se vĚim chce, se blĚĚ-te k mostu pĚes vĚpadovku, kterĚmu se ĚĚ-kĚi tobogĚjn. Pak projedete vilovou ĚtvrtĚ- a vĚs zaĚne Ěimrat v zĚtylku, proto Áe se blĚĚ-te k lesu. ZatĚ-m jste celou cestu slyĚjeli a vnĚ-mali ĚĚivot okolo vĚs. MĚsto, s jeho auty, lidmi, co se vracejĚ- z prÁice na ubytovny a domĚ, slyĚĚ-te, jak si nĚkdo pouĚtĚ- muziku, jak se nĚkdo hĚdĚi, nebo vĚim to spĚĚi jako hĚdka pĚĚipadĚi, proto Áe leckdy to nenĚ- ĚeĚtina, co slyĚĚ-te. Jestli se tam bojĚ-m?

ÁĚ nad tĚ-m pĚemĚĚĚ-m sebevĚ-c, nebojĚ-m se, Áe by mi tam nĚkdo ublĚĚil, spĚĚi se bojĚ-m, Áe se nĚkdo bude motat po tom pĚl metrovĚm pruhu pro cyklisty a jĚi ho tĚ-m kolem sundĚim.

Kdy 3/4 pak vĚdu do lesa, prvnĚ-, co mĚ pĚekvapĚ- je moje vlastnĚ- hlasitost. SlyĚĚ-m, jak mi kamĚnky vrĚou pod koly, slyĚĚ-m jemnĚ bzuĚenĚ- pĚesmykaĚe, slyĚĚ-m svĚj dech. A jinak kolem sebe ticho. Ale je to jen ten prvotnĚ- vjem, po pĚir minutĚch zjistĚ-te, Áe i tam je kolem vĚs ĚĚivot, kterĚ zaĚnete vnĚ-mat vĚjemi smysly. PostupnĚ rozeznĚvĚjte ĚjumĚnĚ- stromĚ, tĚenĚ- vĚtvĚ-

je hli•nan•, sly•j•te pohyb z••at v pol•ch, ku•k•jn•- •ab, cvrk•jn•- cvr•k•, divn•½ klapav•½ zvuk, kter•½ vyd•j•; n•j•k•½ pt•jk hn•zd•c•- na louce. A kdy•¾ v•js napadne zpomalit a rozhl•dnout se, tak uvid•te sv•t•½lka o••- srnek, uvid•te ve sv•tle baterky b•l•© prdelky zaj•c•, jak v•jm kli•kuj•- p•ed koly. V takov•ch chv•l•ch se p••rod• pokorn• omlouv•jm, •e ru•m jej•- klid a v duchu j•vysv•tluju, •e se sna•m •kodit j•- co nejmn•n• a a• mi to promine, •e na silnici se boj•m.

N•kolikr•jt jsem m•la srnku na dosah ruky, kdy•¾ je vid•m, zpomaluju na minimum, ale tu ruku po nich nenat•hnu. Jen je opatrn• minu anebo zastav•m, lehce tlesknu, srna se probere, p•esko••- cestu a zmiz•. Se zaj•cem je to hor••, ten ve zmaten•- ze sv•tla je schopen p•ed v•jmi kli•kovat po cest• n•kolik stovek metr•. Je lep•- zastavit, zhasnout, p•r vte•min po•kat a u•j• se uklidn•- a cestu opust•.

Divok•j pras•jtk•, kter•½ch je tu v okol• dost a dost, m•la patr• letos v kv•tnu dovolenou, proto•e ta jsem nepotkala, nebo, d•ky Bohu a svoj• o•n•- vad•, nevid•la. Jen stopy po jejich rochn•n•, kolikr•jt to vypad• jako tankodrom.

A pak je tu i •ichov•½ vjem, vy ten les c•t•te. Po des•it• ve•er se i v tepl•m kv•tnu ochlad•, nato•¾ letos, kdy teplota l•tala 10 • 12 stup•• nahoru dol•. Teplo z p•dy stoup• jako jemn• mlha vzh•ru, kdy•¾ pak proj•-d•m ta na•je blata, tak se mlha v•l•- v hust•½ch chuchvalc•ch. A i chu• si p•ijde na sv•, proto•e n•kdy prost• v •divu nad kr•jsou kolem sebe otev•ete pusu a tu mu•ku nejen ochutn•te, ale i spolknete.

Na tuhle svou prvn•- samostatnou cestu potm• nikdy nezapomenu. Bylo to nabit• emocemi a prosycen• adrenalinem. A to j•i r•jda.

Ve st•edu za•alo pr•jet. A pr•jelo, n•kdy m•ilo, n•kdy p••mo lilo, n•kdy na chvilku p•estalo, aby po dvou kilometrech za•alo. V p•lce kv•tna na dva dny p•estalo, ale to jen proto, aby se v mrac•ch nashrom•j•dilo v•c vody a star•j dobr•j vodol••ba mohla pokra•ovat. •e to pad•j seshora, nad t•m moje srdce vod•jka plesalo a mozek ••kal: Jen v•c a v•t•- kapky. Cyklista ti•je v koutku du•je plakal. D•j• mi ani tak moc nevadil. Honza na to m•j kr•sn• pravdiv• heslo: Neexistuje •patn• po•as•- na kolo, jen nevhodn• oble•en•.

Co mi vadilo, byly rozbahn•n• cesty, extra mezi poli to byla lah•dka, proto•e •epka moc vody nezadr•uje a je j•- tu na m•j vkus moc. Tak•e po p•r dnech se v bahn• za•ala tvo•tit mal•j jez•rka a posl•ze by se v tom n•j• skoro dvoulet•½ Satan mohl pohodln• vycachtat. Honza m• ukec•jval, a• se na to vyka•jlu nebo a• p•ekon•jm sv•j strach a jedu aspo• n•kde po silnici a vyhnu se t•m nejhor•m •sek•m. Nakonec rezignoval a jezdil mi ve•er naproti, abych v t•tm• nejela sama. V t•½dnech rann•ch a no•n•ch to bylo, co se sv•tla t••e, na pohodu, ale to bahno, zaprasen• oble•en•- a nutn•j sprcha p•ed sm•nou, hned po p••jezdu a znovu p•ed span•m, v pra•ce se neust•je n•co to•ilo, dennodenn•- vycp•j•n•- bot novinami, to bylo protivn•.

N•kdy se mi krut• nech•lo, p•jkr•jt jsem p•ijela opravdu hodn• mokr•j, to jsem v pr•jci pak su•jila i tam, kde bych nem•la•!

Posledn•- t•½den, kdy jsem m•la zase odpoledn•, se ve st•edu ud•lalo kone•n• norm•jn•- po•as•, a i kdy•¾ bylo je•t• v•jude moko, ud•lala jsem si m•sto 12 kilometrov• cesty 20 kilometrovou. To u•¾ jsem si tak ••kala, •e 500 kilometr• by mohlo padnout a •e je to tak hezky kulat• ••slo. A pak mi ve •tvrtek selhala technika a j•zda se mi v mobilu neulo•ila. Sice mi ji Honza namapoval v GPX, ale zapomn•l, •e ji mus•- za••t u fabriky a ne a•¾ na kraji lesa. Zkr•jtk• mi ten posledn•- ve•er p•ed posledn•- j•zdou 16 kil•k• do p•tistovky chyb•lo.

NechtÄ›lo se mu, moc se mu uÄ› nechtÄ›lo se mnou
 jet vÄ-c neÄ› rovnou domÄ›, koneckoncÄ› za ten mÄ›sÄ-c nalÄ-tal na kole 2500 km a to
 je na horskÄ›m kole vcelku Ä›ctyhodnÄ› poÄ›in. NavÄ-c v tak ubreÄ›enÄ›m poÄ›asÄ›.
 Jak Ä›mÄ-kÄ›im, nechtÄ›lo se mu, ale jel. JÄ› pÄ›ekonala svou nechuÄ› k silnicÄ-m a
 uvÄ›mÄla, Ä›e cestou potkÄ›me tak 3 auta a mÄ›l pravdu. Vyhnuli jsme se hlavnÄ-mu
 tahu a na tÄ›ch okrskÄ›ch jsme nepotkali vÄ›bec nikoho. A dokonce i ta jÄ›zda po
 silnici potmÄ› mÄ›la urÄ›itÄ› pÄ›vab.

KdyÄ› si spoÄ›tu pozitiva a negativa mojÄ›-
 Ä›asti v tÄ›hle akci, pozitiva jasnÄ› pÄ›evaÄ›ujÄ›. DokÄ›zala jsem si sama sobÄ›,
 Ä›e kdyÄ› chci, tak pÄ›ekonÄ›m svou lenost, Ä›e docela dobÄ›e jeÄ›tÄ› drÄ›m pohromadÄ›,
 i kdyÄ› uÄ› mÄ› obÄ›as leckde pÄ›chne, Ä›e umÄ›m splnit i sliby sama sobÄ›.

A moÄ›nÄ›, kdyÄ› bude cyklistÄ› pÄ›ibÄ›vat, tak se
 zbudujÄ› i cyklostezky, kterÄ› na sebe budou navazovat a dÄ›vat smysl, aby se PlznÄ›-
 a okolÄ›m dalo jezdit bezpeÄ›nÄ› a nebyly vÄ›nÄ› pÄ›enice automobilistÄ› ä€“ cyklistÄ› ä€“
 chodci, protoÄ›e chÄ›pu, Ä›e lidem za volantem vadÄ› cyklista, cyklistovi na
 cyklostezce chodec, chodcÄ›m cyklisti na mÄ›stech, kde je tak inteligentnÄ›
 spojenÄ› cesta s cyklostezkou. I to je pro mÄ› dÄ›vod, proÄ› volÄ›m ty kotÄ›ry a
 drncÄ›nÄ› pod zadkem a obÄ›as nÄ›jakÄ› ten pÄ›id.

TakÄ› napÄ›esrok, 4. kvÄ›tna zase cyklistice
 Zdar.

PS:
 A vÄ›te, co je na Ä›ervnu nejkrÄ›snÄ›jÄ›? Ä›e do prÄ›ice na kole mÄ›Ä›u a budu jezdit,
 ale jen kdyÄ› se mi bude chtÄ›t.

PPS:
 SpeciÄ›lnÄ› dÄ›ky patÄ›mÄ›- mÄ›mu kolu. Nikdy mÄ› nenechalo ve Ä›itychu, nikdy mi nespadl
 Ä›etÄ›z tak, aby se nedal snadno nahodit a nikdy nenajelo na nic tak ostrÄ›ho, co
 by propÄ›chlo duÄ›ji.

KYTTKA